

П Р И Л О Ж Е Н И Е

към годишния финансов отчет

на "СИЛА" АД

към 31 дек 2019 г.

I. Правен статут, предмет на дейност, регистрации, управление.

Дружеството е регистрирано с решение № 1081 от 05.07.2004 г. фирмено дело № 1177 по описа за 1991 г. на ЯОС рег. I, том I, стр. 198, партия 100/91г. с предмет на дейност - Производство на селскостопански машини, малогабаритна техника, хидравлични изделия, инженеринг, търговия в страната и чужбина, професионална подготовка, повишаване квалификацията и преквалификацията на кадрите. Система на управление - двустепенна: Общо събрание на акционерите и Съвет на Директорите в състав:

ГЕОРГИ ХРИСТОВ КОМИТОВ - Председател на СД и Изпълнителен Директор

ИВАНКА ХРИСТОВА ДЖАМБАЗОВА - Член на СД

ХРИСТИН ГЕОРГИЕВ КОМИТОВ - Член на СД.

II. База за изготвяне на годишния финансов отчет.

Годишният финансов отчет е съставен в съответствие с действащото търговско, данъчно и счетоводно законодателство и на база Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.

III. Основни принципи за съставяне на годишния финансов отчет.

а) текущо начисляване - приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;

б) действащо предприятие - предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащаба на своята дейност в предвидимо бъдеще;

в) предпазливост - извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;

г) съпоставимост между приходите и разходите - признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчита за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

д) предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;

е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

VI. Съдържание на годишния финансов отчет.

а) счетоводен баланс; б) отчет за приходите и разходите; в) отчет за паричния поток; г) отчет за собствения капитал;

д) справка за нетекущите (дълготрайни) активи;

е) приложение.

Формата на годишния финансов отчет е променена спрямо предходния отчетен период, поради нормативна промяна в Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия. Данните за предходна година са рекласифицирани, съобразно новите форми.

VII. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет.

Нетекущи /дълготрайни/ нематериални активи.

Като нетекущи /дълготрайни/ нематериални активи се отчитат установимите нефинансови ресурси придобити и контролирани от предприятието, които нямат физическа субстанция и от използването на които предприятието очаква да придобие икономическа изгода.

Първоначална оценка

Към датата на придобиване, нетекущите /дълготрайните/ нематериалните активи се оценяват както следва:

а) за външно създаваните нематериални активи - по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително мита и невъзстановими данъци) и преките разходи за подготовка на актива за използването му по предназначение.

б) за създадените в предприятието нематериални активи - от сбора на разходите, извършени от момента, в който нематериалният актив за пръв път е постигнал критериите за признаване. Разходите се определят по начин, идентичен на възприетия за определяне на себестойността на продукцията.

в) придобити и признати в бизнескомбинация - по справедлива стойност до размера на дела на придобиващия.

г) получени в резултат на безвъзмездна сделка - по справедлива цена, определена от лицензиран оценител;

д) получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон - по оценка, приета от съда и всички преки разходи.

Оценка след първоначално признаване:

След първоначалното признаване като актив, всеки отделен дълготраен нематериален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Предпоставките и условията за извършване на обезценките се определят към датата на инвентаризиране на нематериалните активи.

Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линеен метод.

Нетекущи (дълготрайни) материални активи.

Като нетекущи (дълготрайни) материални активи се отчитат активи, които имат натурално веществена форма и се придобиват за продължителна употреба /повече от един отчетен период/ за изпълнение на типичните операции на предприятието.

Първоначална оценка

Нетекущите (дълготрайни) материални активи към датата на придобиване се оценяват по цена на придобиване.

Цената на придобиване се определя както следва:

а) за закупените активи - покупната цена, включително мита и невъзстановими данъци и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. В преките разходи се включват разходите за подготовка на обекта, разходите за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходите за привеждане на актива в работно състояние.

б) за създадените в предприятието:- по себестойност, определена по идентичен начин, по който се определя себестойността на готовата продукция,

Оценка на нетекущите /дълготрайните/материални активи след първоначалното признаване.

След първоначалното признаване като актив, всеки отделен нетекущ /дълготраен/ материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Когато балансовата стойност превишава възстановима стойност и са налице условията, посочени в НСФО 36 – Обезценка на активи се извършва обезценка. Загубата от обезценка на активите се признава за текущ разход за дейността и се посочва на отделен ред в отчета за приходите и разходите. Възстановената загуба от обезценка се отразява като текущ приход от дейността до размера на предходна обезценка, която е била отразена като текущ разход. В случай, че увеличението превишава предишно намаление, разликата се отчита като преоценъчен резерв.

Амортизация.

При определяне на амортизируемата сума не се взема предвид остатъчната стойност на активите. Ползният срок за годност се определя към датата на доставката, като се има предвид периода, през който предприятието ще черпи икономическа изгода.

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните годишни амортизационни норми в %:

Група	Счетоводни	Данъчни
Сгради и конструкции	2	2
Машини и оборудване	10	10
Съоръжения	2	2
Транспортни средства	10	10
Офис оборудване	10	10
Други дълготрайни материални активи	0	0

При временно извеждане на нетекущи (дълготрайни) материални активи от употреба за срок, надвишаващ 12 месеца, се преустановява начисляването на амортизации. Временното извеждане от употреба се извършва след приемане на план за реструктуриране на предприятието или за временно преустановяване на определена дейност.

Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

Последващи разходи за нетекущи (дълготрайни) материални активи.

а) разходите за текуща поддръжка и ремонт се отчитат като текущи разходи;

б) с разходите за значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се увеличава балансовата му стойност, когато е

Определя се стойностен праг на същественост за нетекущите (дълготрайни) материални и нематериални активи-700 лева.

Текущи (краткотрайни) активи на предприятието.

Активите, които са придобити с цел да бъдат използвани или реализирани в оперативния цикъл на предприятието, се представят като текущи.

Материални запаси

Суровините (материалите) в производствените предприятия се отчитат при тяхната покупка по цена на придобиване (историческа цена), която включва следните разходи: покупна цена; вносни мита; такси; невъзстановими данъци и акцизи; застраховки и разходи по доставка превози, товарно-разтоварни работи.

Суровините(материалите) при тяхната употреба се отписват по един от препоръчителните методи, а именно:

- средно претеглена стойност - препоръчителен подход по СС 2- Отчитане на стоково материалните запаси (период на установяване на средно претеглената стойност - на всеки месец).

Закупени материали, които не се предават за складово съхраняване и употребени непосредствено преди осъществяване на дейността се изписват като текущи разходи. На гърба на първичния документ (фактура) се извършва заверка с подпис за направлението на разхода от лицето, отговорно за влягането им в употреба.

Продукцията, създадена в резултат на производствен процес в предприятието и предназначена за продажба, се оценява по себестойност, формирана от разходите за преработка.

В разходите за преработка се включват:

а) преките разходи, свързани с произведената продукция;

б) систематично начислявани постоянни и променливи общопроизводствени разходи;

Постоянните и променливите общопроизводствени разходи при взаимосвързана продукция се разпределят на база продажната цена на всеки продукт, услуга, изделие в крайната продажна стойност на цялата продукция.

Страничните продукти се оценяват по нетна реализуема стойност, която се отчислява от стойността на основния продукт.

Методи за отписване на продукцията при нейната продажба

- средно претеглена стойност - препоръчителен подход по СС 2- Отчитане на стоково материалните запаси (период на установяване на средно претеглената стойност - на всеки месец).

Незавършеното производство се оценява по себестойност, определена от разходите за преработка.

Стоки, придобити чрез покупка и предназначени за продажби се заприходяват по (себестойност) доставна стойност, която включва: покупна цена; вносни мита; такси; застраховки; невъзстановими данъци и акцизи; разходи по доставка, които могат да бъдат - превози, товарни и разтоварни работи, монтаж и пробна експлоатация.

При продажба стоките се отписват като се използва средно претеглена стойност.

Оценка на материалните запаси

Към датата на съставяне на отчета материалните запаси се оценяват по по-ниската от нетната им реализуема стойност и отчетната стойност.

Намалението на отчетната стойност до нетната реализуема стойност се отчитат като текущ разход по реда на СС 2 – Отчитане на стоково материалните запаси. В случай че през следващите отчетни периоди за налични преоценени материални запаси не са налице условията, довели до снижаването на стойността, се извършва изцяло или частично възстановяване на предишното намаление на отчетната стойност. Увеличението се отчита като текущи приходи. Възстановяването се извършва до размера на стойността преди тяхното намаление.

Вземания

Към датата на съставяне на баланса търговките вземания се оценяват по номинална стойност

Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки и парични еквиваленти. Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване и към датата на финансовия отчет (и/или към междинните финансови отчет), се оценяват по заключителен курс /курс на БНБ/. Възникналите курсови разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

Собствен капитал

Предприятието възприема финансовата концепция за подържане на капитала. Подържането на финансовия капитал се оценява по номинални парични единици. Печалбата за отчетния период се счита за придобита, само ако паричната сума на собствения капитал в края на периода превишава паричната сума в началото на периода, след приспадане на разпределенията между собствениците или вложения от тях капитал през периода.

Записан капитал

Вид (дялове, акции)	В началото на		Записани през		В края на периода		
	брой	номинал	брой	номинал	брой	номинал	Сума
Дялове					0		0
Обикновенни акции					0		0
Обикновенни поименни акции	356822	1			356822	1	356822
Привилигировани акции					0		0
Общо:	356822		0		356822		356822

Задължения

Предприятието отчита като пасиви съществуващи задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси - носители на икономическа изгода.

Вид на задължението	До 1 год.	Над 1 год.	Над 5 год.
Задължения към финансови предприятия, в т.ч.:	в хил.лв.	в хил.лв.	в хил.лв.
1. Финансов лизинг :	0	0	0
Задължения към персонала	Средно сп.состав	До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.
Административен персонал	1	2	
Производствен и помощен персонал	6	4	
Задължения за неизползван отпуск - общо			
Общо задължения към персонала:	7	6	0
Осигурителни задължения	х	До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.
Административен персонал	х	2	
Производствен и помощен персонал	х	1	
Задължения за неизползван отпуск - общо	х		
Общо осигурителни задължения:		3	0
Данъчни задължения	х	До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.
Данък добавена стойност	х		
Корпоративен данък	х		
Данък върху доходи на физически лица	х	4	
Данъци по ревизионни актове	х		
Други данъчни задължения	х	19	6
Общо данъчни задължения:		23	6
Други задължения	х	До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.
Други кредитори	х	8	120
Общо други задължения:		8	120

Признаване на приходи.

Предприятието определя като приходи брутни потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.

Приходите се признават, когато едновременно са налице следните критерии:

а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;

б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;

в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;

г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи.

Не се признава приход, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени (не са извършени). Полученото авансово плащане се признава в баланса като задължение (аванс от клиента).

Дата на съставяне
01.03.2019г.

Съставител : 
Димитрина Тодорова Петрова

Представяващ : 
Георги Христов Комитов

